Budapest, 1931. június 27. – Budapest, 1998. február 22.

A Weiss Manfréd Művekben, majd az ÁFORT-nál fizikai munkásként dolgozott. 1949-ben lett az Országos Vízügyi Hivatal műszaki rajzolója.

Innen a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumhoz került mint technikus, majd mérnök, osztályvezető főmérnök. 1964-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen gépészmérnöki, 1960-ban az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen közgazdasági mérnöki oklevelet szerzett. 1963 óta műszaki doktor, 1971-ben címzetes docens, 1981-től c. egyetemi tanár volt.

1958-tól 1970-ig az Út- és Vasúttervező Vállalat Közlekedésüzemi Tervező irodájának vezetője, 1964-től műszaki igazgatója és szakági főmérnöke. 1970-től a KPM Közúti Közlekedési Főosztályának vezetője. 1974 márciusában kinevezték a KPM államtitkárának. 1977. június 24-én építés-és városfejlesztési miniszter lett. Beosztásából 1984. június 27-én mentették fel, az Országos Környezet-és Természetvédelmi Hivatal államtitkári rangú elnöke lett. 1987 decemberében a Környezetvédelmi-és Vízgazdálkodási Minisztérium államtitkára lett. 1989. április 25-én a minisztérium új háttérintézménye, a Környezetgazdálkodási Intézet főigazgatójának javasolták, amelyet 1991-ig vezetett.

1951 óta MDP, majd MSZMP tag volt. 1976-ban elvégezte az MSZMP Politikai Főiskoláját. 1980. június 8-án Zala megye 1. szűmú egyéni választókerületében országgyűlési képviselővé választották. 1985-től a HNF Országos Tanácsának volt tagja.